

прошепва баба Краса и загрижена добавя: — не се избръщайте назадъ, бабини, че който се обърне старата година да види, кога си заминава — на камъкъ ще се обърне.

Какво желание бѣ да се обърна и старата година да видя. Ала трѣбва да слушамъ бабина поука, че не веднажъ тя ни е разправяла за нетърпѣливото дѣте, което се обърнало нѣкога да види старата година и веднага на камъкъ станало. Та подирѣ трѣбвало знахари отъ Загорѣ да идватъ, билки отъ Змеюво било да дирятъ и съ вода отъ логачки, сбирана капка по капка на Макавѣй да търсятъ, та съ тѣхъ пакъ да му се възвърне живота.

Излѣзли да кадятъ изъ двора и да обикалятъ по седемъ пѣти край кѣщи, че злото прѣзъ седемъ гори да е на далечъ отъ дома, азъ оставахъ на чердака, че ми бѣ драго да гледамъ отъ далечъ и да слушамъ на самѣ тишината на снѣжната новогодишна нощъ.

... Изъ глѣхнало въ дълбокъ снѣгъ село, като че нѣкоя мощна ржка е подскрижило безчетъ свѣтулки изъ потъмнѣли дворове; грижливи домакини съ възкресенски свѣщи въ ржка се шуратъ да кадятъ край дамове и хамбари; тукъ тропне тежко врата — и свѣтне свѣщъ, оттатѣкъ се издигне пламъче и се откроява въ тъмата черна сѣнка на купа сѣно или дървникъ и промѣждукатъ вжглени на разпалена кандилница. Задъ моста, къмъ калето, при стубеля — на всждѣ околорѣстъ свѣтулкатъ пламъчета — новогодишни слѣтулки, които заничатъ край хамбари, дамове и купни... свѣткатъ и чезнатъ въ нощта... почватъ да редѣятъ. И само тукъ-тамъ още се мѣркатъ закѣснѣли домакини.